ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση C-64/88 *

I — Κανονιστικό πλαίσιο και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2057/82, της 29ης Ιουνίου 1982, το Συμβούλιο θέσπισε ορισμένα μέτρα ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων που ασκούνται από σκάφη των κρατών μελών (στο εξής: πρώτος κανονισμός ελέγχου). Ο κανονισμός 2057/82 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987 (στο εξής: δεύτερος κανονισμός ελέγχου).

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 των δύο κανονισμών ελέγχου, για να εξασφαλιστεί η τήρηση κάθε ισχύουσας ρυθμίσεως σχετικά με τα μέτρα διατηρήσεως και ελέγχου, κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να ελέγχει, στο έδαφός του και στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία κράτους μέλους ή είναι νηολογημένα σε κάποιο κράτος μέλος.

Σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 1 των κανονισμών αυτών, οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους υποχρεούνται, όταν διαπιστώνουν παράβαση της κανονιστικής ρυθμίσεως περί μέτρων διατηρήσεως, να ασκούν ποινική δίωξη ή να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις κατά του πλοιάρχου του σκάφους στο οποίο διενεργείται επιθεώρηση.

Τα τεχνικά μέτρα διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων στα οποία αναφέρονται οι κανονισμοί ελέγχου διευκρινίστηκαν, καταρχάς, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 171/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983 (στο εξής: πρώτος κανονισμός περί των μέτρων διατηρήσεως), και, στη συνέχεια, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3094/86 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 1986 (στο εξής: δεύτερος κανονισμός περί των μέτρων διατηρήσεως), ο οποίος αντικατέστησε τον πρώτο κανονισμό από 1ης Ιανουαρίου 1987. Μεταξύ αυτών των τεχνικών μέτρων περιλαμβάνονται μέτρα σχετικά με το μέγεθος των ματιών των διχτυών, τον συμπληρωματικό εξοπλισμό των διχτυών, την παρεμπίπτουσα αλιεία και το ελάχιστο μέγεθος των ιχθύων που μπορούν να αλιευθούν.

Στις 21 Δεκεμβρίου 1984, η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Κυβέρνηση έγγραφο οχλήσεως, με το οποίο προσήψε στη Γαλλική Δημοκρατία ότι δεν είχε συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις σχετικά με τις επιθεωρήσεις σκαφών και την άσκηση διώξεως που υπείχε από το άρθρο 1 του πρώτου κανονισμού ελέγχου. Βάσει των στοιχείων που συνέλεξαν οι επιθεωρητές της το 1984, η Επιτροπή θεώρησε, καταρχάς, όσον αφορά τους διενεργουμένους από τις γαλλικές αρχές θαλασσίους ελέγχους, ότι οι εν λόγω έλεγχοι ήταν ελάχιστοι και ότι, όταν διενεργούντο, προέκυπτε από αυτούς χρήση διχτυών με μέγεθος ματιών μικρότερο από το ελάχιστο επιτρεπόμενο ή διχτυών με συμπληρωματικό εξοπλισμό χρησιμοποιούμενο κατά παράβαση του πρώτου κανονισμού περί των μέτρων διατηρήσεως. Εξάλλου, όταν διαπίστωναν τέτοιες παραβάσεις, οι γαλλικές

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αρχές δεν ελάμβαναν ποινικά ή διοικητικά μέτρα κατά των πλοιάρχων. Η Επιτροπή σημειώνει στη συνέχεια, όσον αφορά τις επιθεωρήσεις στα λιμάνια, ότι δεν διενεργείτο κανένας έλεγχος της παρεμπίπτουσας αλιείας και ότι, ειδικά στον Βισκαϊκό Κόλπο, δεν εφαρμόζονταν καθόλου οι κανόνες περί ελαχίστου επιτρεπομένου μεγέθους των αλιευομένων ιχθύων.

Στις 22 Ιανουαρίου 1985, η Γαλλική Κυβέρνηση απάντησε, χωρίς να αρνηθεί αυτές τις παραβάσεις, ότι, από τους περιορισμένης διαρκείας ελέγχους που διενήργησαν οι επιθεωρητές της Επιτροπής, δεν μπορούσε να συναχθεί ένα γενικό συμπέρασμα για την υφιστάμενη κατάσταση. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν είχε λάβει επαρκώς υπόψη τις ιδιαιτερότητες της αλιείας μικρής κλίμακας στον Βισκαϊκό Κόλπο. Πράγματι, σε αντίθεση με τη Βόρεια Θάλασσα, η αλιεία στον Βισκαϊκό Κόλπο αφορά μεγάλο αριθμό ειδών, οπότε απαιτείται η χρησιμοποίηση πολύ διαφορετικών μεταξύ τους τεχνικών μεθόδων στην ίδια θαλάσσια περιοχή, στην ίδια περίοδο και, μερικές φορές, στο ίδιο σκάφος. Επομένως, η εφαρμογή της σχετικής κανονιστικής ρυθμίσεως δεν είναι πάντοτε τόσο απλή και απαιτεί μεγάλη πείρα και γνώση των επιτοπίων συνθηκών. Αυτό δικαιολογεί τις προσπάθειες της Γαλλικής Κυβερνήσεως να ενημερώσει τους αλιείς σχετικά με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και ειδικότερα όσον αφορά την παρεμπίπτουσα αλιεία και τη χρήση συμπληρωματικού εξοπλισμού των διχτυών.

Σε άλλο της έγγραφο, με ημερομηνία 28 Μαΐου 1985, η Γαλλική Κυβέρνηση δέχθηκε, αφενός μεν, ότι υπήρχαν περιπτώσεις όπου αλιείς κατέπλεαν σε γαλλικούς λιμένες με μερλούκιους μεγέθους μικρότερου από το επιτρεπόμενο από την κοινοτική ρύθμιση, αφετέρου δε, ότι ορισμένοι παράκτιοι αλιείς χρησιμοποιούσαν δίχτυα με πολύ μικρό μέγεθος ματιών. Εντούτοις, η Γαλλική Κυβέρνηση υπογράμμισε ότι είχε αποφασίσει να οργανώσει εκστρατεία πληροφορήσεως και ελέγχου από 15 Μαΐου μέχρι 1 Ιουλίου 1985. Κατά την εκστρατεία αυτή θα διενεργείτο έλεγχος στα δίχτυα, αλλά δεν θα συντάσσονταν αναφορές σε βάρος των παραβατών. Μετά την 1η Ιουλίου 1985 οι εν λόγω αρχές είχαν οδηγίες να ασκούν δίωξη κατά αλιέων που χρησιμοποιούσαν δίχτυα με μέγεθος ματιών σημαντικά μικρότερο από το καθοριζόμενο. Τέλος, οι αρχές αυτές όφειλαν να κατάσχουν τους εκφορτωνόμενους μερλούκιους εφόσον είχαν μέγεθος σαφώς μικρότερο από το καθοριζόμενο στις κοινοτικές προδιαγραφές.

Στις 18 Νοεμβρίου 1986, η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη, στην οποία επιβεβαίωνε τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονταν στο έγγραφο οχλήσεως. Εξάλλου, από τις επιθεωρήσεις που διενεργήθηκαν το 1985 προέκυψε ότι συνεχίζονταν οι διαπιστωθείσες το 1984 παραβάσεις των κανόνων διατηρήσεως που θέσπιζαν οι κοινοτικοί κανονισμοί. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι ιδιαιτερότητες της μικρής κλίμακας αλιείας στον Βισκαϊκό Κόλπο δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την εσφαλμένη εφαρμογή της κοινοτικής ρυθμίσεως και ότι η προσπάθεια ενημερώσεως των αλιέων που ανακοίνωσε η Γαλλική Κυβέρνηση απλώς επιβεβαίωνε τις παραλείψεις των εθνικών αρχών. Τέλος, το έγγραφο της 28ης Μαΐου 1985 αποδεικνύει την ανοχή των εθνικών αρχών στην απόκλιση από τους κοινοτικούς κανόνες περί ελαχίστου μεγέθους των μερλουκίων και περί μεγέθους των ματιών των διχτυών.

Στην από 21 Ιανουαρίου 1987 απάντησή της η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη ορισμένων ελλείψεων όσον αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής ρυθμίσεως. Ισχυρίστηκε εντούτοις, όσον αφορά το έτος 1984, ότι χρονικό περιθώριο ενός έτους για την εφαρ-

μογή του πρώτου κανονισμού περί των μέτρων διατηρήσεως δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως υπερβολικό, λαμβανομένων υπόψη των όσων επεβάλλοντο με τον κανονισμό αυτό. Εξάλλου, απέδωσε τη συνεχιζόμενη διάπραξη ορισμένων παραβάσεων το 1985 στη δυσκολία εφαρμογής, ειδικά για την αλιεία στον Βισκαϊκό Κόλπο, ορισμένων από τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού και στην ανάγκη αποφυγής κάθε αναταραχής. Ακόμη η Γαλλική Κυβέρνηση αναφέρθηκε στο συστηματικό πρόγραμμα ελέγχων που εφάρμοσε από το 1986 με σκοπό να εξασφαλιστεί η τήρηση των κοινοτικών κανόνων για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων. Από πίνακα σχετικά με τους ελέγχους που διενεργήθηκαν στη θαλάσσια περιοχή της Boulogne-sur-Mer, όσον αφορά το ελάχιστο μέγεθος των ιχθύων και το μέγεθος των ματιών των διχτυών, προκύπτουν τα αποτελέσματα του σχετικού προγράμματος.

Με έγγραφα της 24ης Μαρτίου 1987 και της 14ης Μαΐου 1987, η Επιτροπή ζήτησε από τη Γαλλική Κυβέρνηση να την πληροφορήσει για την τύχη των αναφορών που είχαν συντάξει οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο των ελέγχων που είχαν διενεργήσει οι επιθεωρητές της Επιτροπής.

Με έγγραφα της 21ης Μαΐου 1987 και της 29ης Ιουλίου 1987, η Γαλλική Κυβέρνηση παρέσχε τις ζητηθείσες πληροφορίες. Οι εθνικές αρχές είχαν πράξει τα νόμιμα σε όλες τις περιπτώσεις παραβάσεων που είχαν υποπέσει στην αντίληψή τους, είτε απευθύνοντας στους υπαιτίους αλιείς σχετική προειδοποίηση είτε προωθώντας στον εισαγγελέα τις σχετικές αναφορές σε βάρος του.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Η προσφυγή της Επιτροπής πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Φεβρουαρίου 1988.

Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 169, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εξασφαλίζοντας έλεγχο που να εγγυάται την τήρηση των τεχνικών μέτρων διατηρήσεως που προβλέπονται από τους κανονισμούς 171/83 και 3094/86 του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 των κανονισμών 2057/82 και 2241/87 του Συμβουλίου·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Η *Γαλλική Δημοκρατία* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *Επιτροπή* υπενθυμίζει ότι το άρθρο 1 του πρώτου κανονισμού περί ελέγχου, όπως και το άρθρο 1 του δευτέρου κανονισμού, επιβάλλουν στα κράτη μέλη δύο υποχρεώσεις. Η πρώτη,

προληπτικού χαρακτήρα, συνίσταται στη διενέργεια επιθεωρήσεων στα αλιευτικά σκάφη με σημαία ενός των κρατών μελών τόσο στο έδαφος των κρατών μελών όσο και στα θαλάσσια ύδατα. Η δεύτερη, κατασταλτικού χαρακτήρα, επιβάλλει την κίνηση διαδικασίας σχετικά με την άσκηση ποινικής διώξεως ή την επιβολή διοικητικών ποινών κατά του πλοιάρχου του οικείου σκάφους. Κατά την Επιτροπή, οι εθνικές αρχές επιτελούν το καθήκον τους μόνον όταν οι δυνάμενες να διαπιστωθούν παραβάσεις διαπιστώνονται πράγματι, ακολουθεί δε άσκηση διώξεως. Όμως, από τις εκθέσεις των επιθεωρητών της Επιτροπής προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές ελέγχου δεν διαπίστωσαν όλες τις διαπραχθείσες παραβάσεις όσον αφορά το μέγεθος των ματιών των διστυών, τον συμπληρωματικό εξοπλισμό των διχτυών, την παρεμπίπτουσα αλιεία και το μέγεθος των ιχθύων, πράγμα το οποίο συνιστά ανεπαρκή επιθεώρηση. Αυτό οδήγησε, με τη σειρά του, σε έλλειψη ασκήσεως ποινικής διώξεως ή επιβολής διοικητικών ποινών κατά των πλοιάρχων.

Η Επιτροπή υπογραμμίζει τη βαρύτητα της προσαπτομένης στη Γαλλική Δημοκρατία παραβάσεως. Η συνεχής παράλειψη ασκήσεως ελέγχου εκ μέρους των γαλλικών αρχών έδωσε στους αλιείς την εντύπωση ότι ορισμένοι τεχνικοί κανόνες διατηρήσεως δεν θα εφαρμόζονταν, πράγμα το οποίο τους παρακίνησε να συνεχίσουν τη διάπραξη παραβάσεων.

Στο δικόγραφο της προσφυγής της η Επιτροπή δήλωσε ότι θα αποδείξει τους ισχυρισμούς της με κάθε νόμιμο τρόπο. Στο υπόμνημα απαντήσεώς της προσέθεσε ότι είχε στη διάθεση του Δικαστηρίου τις εκθέσεις που αφορούν τους ελέγχους που διενήργησαν οι υπάλληλοί της από το έτος 1984 και μετά. Υπογράμμισε ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει να παραμείνουν εμπιστευτικά για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των μελλοντικών ελέγχων που θα διενεργήσουν οι επιθεωρητές της και για να προστατευθούν τα δικαιώματα των τρίτων που αναφέρονται ονομαστικά σ' αυτές.

Οι διαπιστώσεις των επιθεωρητών της Επιτροπής επιβεβαιώνονται από τις απαντήσεις που έδωσε η Γαλλική Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής. Πρώτον, από το έγγραφο της 28ης Μαΐου 1985 προκύπτει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση έδωσε εντολή στις αρμόδιες υπηρεσίες να μη συντάσσουν αναφορές σε περιπτώσεις παραβάσεως των κανόνων περί του μεγέθους των ματιών των διχτυών, οι οποίες διαπράττονταν μεταξύ της 15ης Μαΐου και της 1ης Ιουλίου 1985 και ότι περιορίστηκε, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, να απευθύνει στους παραβάτες προειδοποιήσεις προς συμμόρφωση προς τους ισχύοντες κανόνες. Εξάλλου, από 1ης Ιουλίου 1985, δεν δίωκε τους αλιείς παρά μόνον όταν χρησιμοποιούσαν δίχτυα με μέγεθος ματιών σημαντικά μικρότερο από τους ισχύοντες κανόνες ή όταν εκφόρτωναν μερλούκιους μεγέθους προφανώς μικροτέρου από το καθοριζόμενο με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Δεύτερον, η Γαλλική Κυβέρνηση είχε θέσει σε εφαρμογή συστηματικό πρόγραμμα πληροφορήσεως των αλιέων και καταρτίσεως των υπηρεσιών ελέγχου προς εξασφάλιση της τηρήσεως των τεχνικών μέτρων διατηρήσεως μόλις το 1986, ενώ τα σχετικά μέτρα ίσχυαν ήδη από το 1983.

Εξάλλου η Επιτροπή εκτιμά ότι οι ισχυρισμοί που προέβαλε η Γαλλική Κυβέρνηση για να αποδείξει ότι οι έλεγχοι ήταν επαρκείς δεν πείθουν. Καταρχάς, ο πίνακας των παραβάσεων που διαπράχθηκαν το 1986 στη θαλάσσια περιοχή της Boulogne-sur-Mer αφορά μόνο δύο είδη παραβάσεων, ήτοι τις σχετικές με το ελάχιστο μέγεθος των ιχθύων και με το μέγεθος των ματιών των διχτυών, περιλαμβάνει δε μόνο τις παραβάσεις για τις οποίες είχε συνταχθεί σχετική αναφορά, ενώ η διαδικασία προς αναγνώριση παραβάσεως

αφορά την ύπαρξη παραβάσεων που δεν διαπίστωσαν οι εθνικές αρχές. Στη συνέχεια, τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τα γαλλικά σκάφη που ελέγχθηκαν το 1986 αφορούν τις επιθεωρήσεις που διενήργησαν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στα υπαγόμενα στη δικαιοδοσία τους ύδατα και όχι τις επιθεωρήσεις που διεξήγαγαν μόνον οι γαλλικές αρχές. Επιπλέον, τα στοιχεία αυτά δεν αφορούν τη θαλάσσια περιοχή στην οποία γίνεται η αλιεία μικρής κλίμακας, αναφέρονται δε σε παραβάσεις σχετικά με την τήρηση ημερολογίου καταστρώματος και με τις δηλώσεις εκφορτώσεως που δεν αποτελούν αντικείμενο της προσφυγής. Τέλος, από το έγγραφο της 30ής Ιουνίου 1987 που απευθύνθηκε στους νομάρχες των παραθαλάσσιων περιοχών δεν προκύπτει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις ασκήσεως ελέγχου που υπείχε, καθόσον το εν λόγω έγγραφο απλώς υπενθύμιζε την ύπαρξη κοινοτικών κανόνων σχετικά με το μέγεθος των ματιών των διχτυών και δικαιολογούσε την εφαρμογή τους.

Τέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι οι δικαιολογητικοί λόγοι που προέβαλε η Γαλλική Κυβέρνηση δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί. Συναφώς υπογραμμίζει ότι η εν λόγω κυβέρνηση ηθελημένα καθυστέρησε την εφαρμογή ορισμένων κανόνων που θέσπισε ο πρώτος κανονισμός περί των μέτρων διατηρήσεως, προβαίνοντας σε μονομερή εκτίμηση του επιστημονικού του κύρους. Η παραδοχή μιας τέτοιας δικαιολογίας θα οδηγούσε σε εξάρτηση της δυνατότητας εφαρμογής ενός απευθείας εφαρμοστέου σε κάθε κράτος μέλος κανονισμού και δεσμευτικού ως προς όλα τα μέρη του από την εκτίμηση κάθε κράτους μέλους ως προς το σκόπιμο της θέσεώς του σε εφαρμογή. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, κατ' αυτήν, οι σχετικές με τον έλεγχο ανεπάρκειες εξακολούθησαν να υφίστανται και μετά την έκδοση του δευτέρου κανονισμού περί των μέτρων διατηρήσεως. Όσον αφορά το ενδεχόμενο προκλήσεως κοινωνικής αναταραχής, το ενδεχόμενο αυτό δεν παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να αποφασίζουν μονομερώς τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

Η *Γαλλική Κυβέρνηση* συμφωνεί με την Επιτροπή όσον αφορά το γεγονός ότι οι δύο κανονισμοί ελέγχου επιβάλλουν στα κράτη μέλη να προβαίνουν σε επιθεώρηση των αλιευτικών σκαφών και να ασκούν δίωξη όταν διαπιστώνουν τη διάπραξη παραβάσεων.

Διατείνεται ότι εκπλήρωσε πλήρως τις υποχρεώσεις ελέγχου που υπείχε και ότι η Επιτροπή δεν αποδεικνύει τη διάπραξη της προβαλλομένης παραβάσεως.

Επ' αυτού η Γαλλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η Επιτροπή δεν αποδεικνύει τη διάπραξη της σχετικής παραβάσεως, εκτός αν θεωρηθεί η ύπαρξη παραβάσεων εκ μέρους των αλιέων ως απόδειξη της ελλείψεως ελέγχων. Όμως, με την απόφαση της 25ης Μαΐου 1982, 96/81, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών (Συλλογή 1982, σ. 1791), το Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 169 της Συνθήκης διαδικασίας, εναπόκειται στην Επιτροπή να παράσχει στο Δικαστήριο τα απαραίτητα στοιχεία προς εξακρίβωση της διαπράξεως της παραβάσεως και ότι δεν μπορεί να βασίζεται σε υποθέσεις. Εξάλλου, με τη στάση της Επιτροπής, η οποία δεν διατυπώνει σαφείς αιτιάσεις, το κράτος μέλος, κατά του οποίου προσάπτεται ότι διέπραξε παράβαση, περιέρχεται σε αδυναμία να λάβει θέση ως προς τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά τόσο πριν από την έναρξη διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, όσο και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής. Ειδικότερα, η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να της γνωστοποιήσει τα μη εμπιστευτικά στοιχεία των εκθέσεων των επιθεωρητών της.

Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει εξάλλου ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις ελέγχου που της επιβάλλονται. Καταρχάς, το αναγγελθέν με το έγγραφο της 28ης Μαΐου 1985 πρό-

γραμμα ενημερώσεως και ελέγχου πράγματι διοργανώθηκε και εκτελέστηκε, όπως φαίνεται από το έγγραφο της 30ής Ιουνίου 1987 του Υφυπουργού Ναυτιλίας προς τους νομάρχες των παραθαλασσίων περιοχών. Το πρόγραμμα αυτό είχε αποτελέσματα, καθόσον από τους 4101 ελέγχους στη θάλασσα, που αφορούσαν γαλλικά σκάφη, οι 3646 διενεργήθηκαν από τις γαλλικές αρχές στα γαλλικά θαλάσσια ύδατα. Τα γαλλικά σκάφη είναι από τα πλέον ελεγχόμενα σκάφη της Κοινότητας. Από τους ελέγχους προέκυψε ένας περιορισμένος αριθμός παραβάσεων των κανόνων διατηρήσεως, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι η σχετική κανονιστική ρύθμιση εφαρμοζόταν ικανοποιητικά. Εξάλλου, όσον αφορά τους επίγειους ελέγχους, ο αριθμός των παραβάσεων που διαπίστωσαν οι γαλλικές αρχές είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των αντιστοίχων παραβάσεων στα περισσότερα άλλα κράτη μέλη, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι οι έλεγχοι διενεργήθηκαν ορθά. Τέλος, η Γαλλική Κυβέρνηση εκπλήρωσε τις σχετικές με την καταστολή υποχρεώσεις της. Έτσι, ασκήθηκε δίωξη σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες οι επιθεωρητές της Επιτροπής διαπίστωσαν παραβάσεις κατά τη διάρκεια των αποστολών τους.

Εξάλλου, από τα έγγραφα της Γαλλικής Κυβερνήσεως δεν αποδεικνύεται η προβαλλόμενη παράβαση. Καταρχάς, στο έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 1985 γίνεται λόγος για σοβαρές προσπάθειες των γαλλικών αρχών να εξασφαλίσουν την τήρηση εκ μέρους των αλιέων των κοινοτικών κανονισμών, ιδίως δε των αφορώντων την παρεμπίπτουσα αλιεία και τον συμπληρωματικό εξοπλισμό των διχτυών. Στη συνέχεια, το έγγραφο της 28ης Μαΐου 1985 αναφέρεται στα μέτρα που σκόπευε να λάβει ο διευθυντής της υπηρεσίας θαλάσσιας αλιείας για να μειώσει τον αριθμό των παραβάσεων σχετικά με το μέγεθος των ματιών των διχτυών και το ελάχιστο μέγεθος των ιχθύων.

Τέλος, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ποτέ δεν θέλησε να παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει στο πλαίσιο της Κοινότητας παραλείποντας να εφαρμόσει, για λόγους σκοπιμότητας, ορισμένους κανόνες του πρώτου κανονισμού περί των μέτρων διατηρήσεως. Το γεγονός ότι δεν ήταν ικανοποιητικά τα αποτελέσματα όσον αφορά την ορθή εφαρμογή των διατάξεων περί μεγέθους των ματιών των διχτυών και περί ελαχίστου μεγέθους των ιχθύων πιστοποιεί απλώς τη δυσκολία εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.

IV — Ερώτηση προς την Επιτροπή και απάντηση της Γαλλικής Κυβερνήσεως

Το Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει ένα μη εμπιστευτικό έγγραφο το οποίο να περιλαμβάνει, όσον αφορά τα οικεία τεχνικά μέτρα διατηρήσεως, στοιχεία βάσει των οποίων να αποδεικνύεται ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν εκπλήρωσε πλήρως τις υποχρεώσεις που υπέχει σχετικά με τον έλεγχο κατά τη διάρκεια της εξεταζομένης περιόδου.

Σε απάντηση η Επιτροπή προσκόμισε περίληψη των εκθέσεων που είχαν συντάξει οι επιθεωρητές της κατόπιν των αποστολών τους στη Γαλλία από το 1984 μέχρι το 1987, έναν πίνακα παραβάσεων της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί τεχνικών μέτρων διατηρήσεως, όπως διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια των εν λόγω αποστολών, και έναν κατάλογο του συνόλου των λιμένων όπου είχαν διενεργηθεί έλεγχοι.

Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι περιορίστηκε να γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο τις περιλήψεις που είχαν συνταχθεί για εσωτερική χρήση από τις υπηρεσίες της βάσει των εκθέσεων των επιθεωρητών διότι οι εν λόγω περιλήψεις αναφέρουν πιστά τις διαπιστώσεις των επιθεωρητών της κατά τη διάρκεια τεσσάρων ετών. Εντούτοις, « για να καταστήσει τα σχετικά προσκομιζόμενα έγγραφα μη εμπιστευτικά », αφαί-

ρεσε όλα τα σημεία όπου κατονομάζονταν άτομα άμεσα ή έμμεσα.

Η Γαλλική Κυβέρνηση διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις επί της απαντήσεως της Επιτροπής. Υπογραμμίζει ότι δεν εναπόκειται σ' αυτή να αμφισβητήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν θέλησε να διευκρινίσει τους λιμένες στους οποίους διενεργήθηκε επιθεώρηση στο πλαίσιο των σχετικών αποστολών και την ημερομηνία αυτών των αποστολών. Το γεγονός αυτό καθιστά ιδιαίτερα δυσχερή κάθε προσπάθεια αμφισβητήσεως ή εξηγήσεως των προσαπτομένων πραγματικών περιστατικών. Στο πλαίσιο μιας διαφορετικής υποθέσεως, η οποία αφορούσε τον σεβασμό των δικαιωμάτων υπερασπίσεως των εταιριών στον τομέα του ανταγωνισμού, το Δικαστήριο έκρινε ότι, εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν μπορεί να γνωστοποιήσει ορισμένα έγγραφα στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση στο σύνολό τους λόγω του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα και για λόγους προστασίας του εμπορικού απορρήτου, οφείλει να μη χρησιμοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα ως αποδεικτικό μέσο (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1983, 107/82, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3151).

Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προσκόμισε η Επιτροπή, η Γαλλική Κυβέρνηση επιμένει στον ισχυρισμό της ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της όσον αφορά τον έλεγχο της εφαρμογής των κοινοτικών τεχνικών μέτρων για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων.

R. Joliet
εισηγητής δικαστής